

Таким чином, дослідження основних резервів зменшення собівартості продукції дозволило зробити висновок про те, що підвищення конкурентоспроможності вітчизняних промислових підприємств є неможливим без активної політики керівництва підприємства щодо скорочення витрат на виробництво продукції в сучасних ринкових умовах. В свою чергу, це буде основою для створення конкурентоспроможної продукції вітчизняними підприємствами.

Список літератури: 1. **Орлов О.О.** Планування діяльності промислового підприємства. Підручник. К.: «Скарби», 2002. — 336с. 2. **Бойчик І.М., Харів П.С., Холчан М.І., Піча Ю.В.** Економіка підприємства: Навч. посіб., 2-ге вид., виправлене і доповнене.— К.: «Каравела», Львів: «Новий світ—2000», 2001. 3. **Бондар М.Н.** Економіка підприємства: Навч. посіб. — 2-ге вид., доп. — К.: А.С.К., 2005. — 400с. 4. **Григор Н.М., Клименко М.І., Петрова Р.С.** Методичні рекомендації з формування собівартості продукції (робіт, послуг) у промисловості. Київський державний інститут економіки хімічної промисловості, К. — 2001. — 168с. 5. Економічний аналіз: Навч. посіб./ *М.І. Горбатюк*; за ред. акад. НАНУ, проф. *М.Г. Чумаченька*. — К.: КНЕУ, 2001. — 540с.

О.Є. ШАПОВАЛОВ, магістрант, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЛОГІСТИКИ НА МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Найбільшою проблемою для України є інтеграція у світову логістичну мережу, оскільки спостерігається відставання у розвитку логістичних технологій порівняно із провідними країнами. Для того, щоб пришвидшити інтеграцію України у світову логістичну мережу, необхідно приблизити рівень розвитку логістичної системи України до світового рівня шляхом впровадження новітніх технологій та обладнання.

Сучасна теорія логістики використовує велику кількість економічних інструментів (прийомів, методів, алгоритмів та моделей) під час планування та організації логістичної діяльності підприємства. Але в практичній діяльності українських підприємств застосовується лише невелика частина цих інструментів. Це пояснюється з одного боку тим, що наші підприємства ще недостатньо усвідомили потребу використання інструментів логістики. З іншого боку, йде мова про низьку поінформованість керівників підприємств щодо застосування інструментів логістики.

Великим поштовхом до розвитку може стати застосування елементів електронної комерції в логістичній системі, з використанням мережі Інтернет і завдяки сформуванням паралельного логістичного ланцюга: виробник – сайт – відділ оброблення замовлень – споживач. Такі нововведення дають змогу збільшити обсяг продажу, забезпечити більш високий рівень обслуговування споживача, зменшити рівень запасів, а також розширювати ринкові сегменти. Також істотним резервом підвищення ефективності логістики є використання системи GPRS у транспортній логістиці [1].

Інтегрована логістика ґрунтується на використанні «ланцюжка цінностей», орієнтовано на всіх учасників. Ланцюжки цінностей (логістичні ланцюжки) містять п'ять областей ефективності:

- зв'язок з постачальниками;
- зв'язок із споживачами;
- технологічні процеси всередині одного підрозділу;
- логістичні процеси між підрозділами середині підприємства;
- логістичні зв'язки між підприємствами в логістичному ланцюжку [2].

Інтегрована логістика дозволяє об'єднати зусилля керуючого персоналу промислової фірми, її структурних підрозділів та логістичних партнерів у наскрізному управлінні матеріальними та супутніми потоками у повному логістичному ланцюгу «закупівля - розподіл - продаж». Використовуючи функціональні логістичні можливості, підприємці зможуть досягнути багатьох переваг: зниження витрат виробництва, ефективного управління запасами, якісного обслуговування клієнтів, гнучкого реагування на потреби ринку. Скорочення усіх видів витрат, пов'язаних з управлінням матеріальними потоками, витратами на транспортування, складування, управління замовленнями, закупівлями та запасами, упаковку, дозволяє підприємству вивільнити фінансові засоби на додаткові інвестиції у складське обладнання, інформаційно-комп'ютерні системи, рекламу, маркетингові дослідження тощо [3]. Тому не дарма найкращими підприємствами у світовому масштабі є ті, що використовують концепцію інтегрованої логістики. Велика кількість логістичних концепцій дозволила багатьом компаніям стати головним у своїй галузі тому, що товари, які вони випускають, отримали

конкурентні переваги. Вже багато років застосовують логістичний підхід у своєму бізнесі такі компанії, як Toyota Motors, IBM, Procter & Gamble, Electrolux, Xerox, Whirlpool та інші.

Список літератури: 1. Гаджинський А.М. Логістика: Навч. пос. - 5-е вид. перероб. і доп. - М.: Маркетинг, 2004. - 408 с. 2. Кальченко А. Г. Логістика: Підручник. - К.: КНЕУ, 2003. - 284 с. 3. Крикавський Є.В. Логістика підприємства: Навч. пос. - Львів: Львівська політехніка», 2005. - 160 с. 4. Москвітіна Т.Д. Торговельна логістика: Навч. посіб. - К.: Київ. нац. торг.-екон. Ун-т, 2007. - 161 с.

А.І. СЛАСТЯНИКОВА, здобувач кафедри ЕтаОДСГ, м.Харків, УПА

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

В сучасних економічних умовах в більшості випадків підприємства йдуть традиційними шляхами розвитку інтенсивним й екстенсивним за рахунок заходів, у першому випадку, що поліпшують використання вже функціонуючих елементів ресурсного потенціалу, і збільшення їхньої продуктивності за рахунок модернізації, у другому випадку, коли до наявних ресурсів додається додатковий у результаті підвищення інвестиційної активності підприємств.

Для оцінки ефективності використання основного ресурсу застосовується група узагальнюючих і приватних показників, таких як фондівіддача, фондоємність, фондоозброєність, рентабельність. Кожний із цих показників, з різних сторін характеризує ефективність основних ресурсів, залежно від того, який інтерес до них проявляється й тому немає підстав для їхнього протиставлення. Однак якщо розглядати комплексне відбиття ефективності, тобто в сукупності використання основного й кадрового ресурсів, де показником ефективності використання останнього є продуктивність праці, у цьому випадку особлива увага варто приділити показникам продуктивності праці, фондівіддачі й фондоозброєності, тому що саме ці три показники самим безпосереднім образом ув'язані між собою. Таке сполучення показників дозволяє забезпечити раціональні пропорції між основним і кадровим ресурсом потенціалу підприємства при різному їхньому стані. [1].